KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.01.1999
KOM(98)775 endelig udg.

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

Gennemførelsen af Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af spildevand, ændret ved Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998

Sammenfattende oversigt over de af medlemsstaterne trufne foranstaltninger og evaluering af de oplysninger, der er modtaget i medfør af direktivets artikel 13 og 17

1. INDLEDNING 3

2. FORURENING FORÅRSAGET AF BYSPILDEVAND 4

3. PRINCIPPERNE I DIREKTIVET 5

4. SITUATIONEN MED HENSYN TIL DIREKTIVETS GENNEMFØRELSE 7

4.1. Direktivets gennemførelse i national ret 8

4.2. Kortlægning af følsomme (og mindre følsomme) områder 9

4.3. Mindre følsomme områder 10

4.4. Tilledning af industrispildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand 11

4.5. Udledning af industrispildevand i vandområder (artikel 13) 11

4.6. Programmer for direktivets gennemførelse 12

4.7. Situationsrapporter 13

5. OVERTRÆDELSESPROCEDURER 15

6. GENNEMGANG OG EVALUERING AF PROGRAMMERNE FOR DIREKTIVETS GENNEMFØRELSE 15

6.1. Antal byområder og mængden af organiske stoffer 15

6.2. Prognoser for udviklingen i opsamlings- og rensningskapaciteten 18

6.3. Bortskaffelse af slam fra rensningsanlæg 20

6.4. Overslag over investeringer 23

7. DE NÆSTE TIDSFRISTER OG KOMMISSIONENS OPGAVER 26

8. KONKLUSION 27

9. KORT NR. 1 : FØLSOMME OG MINDRE FØLSOMME OMRÅDER 28

1. INDLEDNING

Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand[1], ændret ved Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998[2], er en af de vigtigste retsakter i EF-lovgivningen om vandmiljøet. Formålet er at beskytte miljøet mod negative påvirkninger fra udledninger af byspildevand og biologisk nedbrydeligt industrispildevand fra landbrugsfødevareindustrien ved at forlange, at medlemsstaterne indfører regler om opsamling og rensning af denne form for spildevand.

Som fastsat i direktivets artikel 17 vil Kommissionen med den foreliggende rapport gennemgå og evaluere de oplysninger, den har modtaget fra medlemsstaterne om deres programmer for direktivets gennemførelse. Disse oplysninger skulle være meddelt Kommissionen senest den 30. juni 1994, men på grund af vedvarende forsinkelser fra flere medlemsstaters side kan denne første rapport fra Kommissionen først udsendes nu.

I rapportens punkt 4.5 redegøres der i overensstemmelse med direktivets artikel 13 for konklusionerne af en sammenligning af medlemsstaternes krav vedrørende udledninger af biologisk nedbrydeligt industrispildevand. Af samme grund som tidligere nævnt offentliggøres disse konklusioner nu med fire års forsinkelse i forhold til, hvad der er fastsat i direktivet. Mere generelt gør den foreliggende rapport - syv år efter Rådets vedtagelse af direktivet og på det tidspunkt, den første og vigtigste tidsfrist for direktivets anvendelse i praksis udløber - status pr. 15. juli 1998 over første fase af direktivets gennemførelse, nemlig medlemsstaternes transponering af direktivets bestemmelser, dvs. vedtagelsen og iværksættelsen af de love og administrative bestemmelser, der skal indarbejde direktivets krav og forpligtelser i den nationale ret.

Denne første fase er nu gennemført i 14 medlemsstater. I visse af disse medlemsstater er transponeringen eller programmet for direktivets gennemførelse dog ikke i overensstemmelse med direktivets krav. Der er indledt overtrædelsesprocedurer mod visse medlemsstater for manglende eller utilstrækkelig gennemførelse af direktivet. Kortlægningen af vandrecipienterne (følsomme områder, mindre følsomme områder), som er afgørende for, hvor vidtgående spildevandet skal renses, og programmerne for de investeringer, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, tilligemed disse programmers finansielle konsekvenser, herunder oplysninger fra medlemsstaterne om visse større byområder i Europa (Bruxelles, Milano), hvor rensningsanlæg ikke vil kunne etableres inden for de fastsatte frister, er de vigtigste spørgsmål i forbindelse med denne første fase af direktivets gennemførelse.

---

[1] EFT nr. L 135 af 30.5.1991, s. 40.

[2] EFT nr. L 67 af 7.3.1998, s. 29.

2. FORURENING FORÅRSAGET AF BYSPILDEVAND

Byspildevand er i direktivet defineret som værende husspildevand eller en blanding af husspildevand og industrispildevand og/eller regnvand fra befæstede arealer.

Sådant urenset eller utilstrækkeligt renset spildevand kan resultere i forskellige former for forurening med skadelige virkninger for folkesundheden og miljøet:

- udledninger af kvælstof i forskellige former: organisk kvælstof, ammoniakkvælstof, nitriter og nitrater. Det kvælstof, der udledes i miljøet, hidrører for størstepartens vedkommende fra byspildevand og fra landbrugsaktiviteter. Nitrater fra byspildevand og fra landbruget udgør et meget stort problem for folkesundheden, fordi de forurener vandindvindingsområder beregnet til drikkevand[3]. Ammoniakkvælstof er især giftigt for vandfaunaen. Nitraterne er også hovedårsagen til eutrofieringsproblemer i visse vandområder, idet de forskubber den økologiske balance som følge af voldsom algevækst. Visse nitrater kan frigøre toksiner, der kan påvirke menneskers sundhed ved indtagelse af skaldyr. Eutrofieringsfænomenet er foruroligende i visse kystområder, f.eks. ved Nordsøen og i Middelhavet; jævnlige giftige algeforekomster i Baie de Seine og på den franske Atlanterhavskyst, som synes at hænge sammen med udledninger af nitrater fra landbruget og fra byspildevand, gør muslinger og andre skaldyr derfra uegnede til menneskeføde;

- udledninger af phosphor, som på trods af begrænsningen af anvendelsen af phosphat i rengøringsmidler og vaskepulver, er ansvarlige for eutrofieringsfænomener, især i ferskvandsområder og flodmundinger, f.eks. i Po-deltaet;

- mindskelsen af iltindholdet i vandet som følge af nedbrydningen af organiske stoffer i spildevandet kan betyde, at levende organismer i vandet dør på grund af iltmangel, og kan således forstyrre den økologiske balance; i miljøvurderingen af Dobris[4] peges der på, at når befolkningstætheden i afvandingsområderne øges, mindskes iltindholdet i floderne, og miljøtilstanden i ca. en fjerdedel af alle floder i Europa kan således klassificeres som værende mindre god eller direkte dårlig på grund af det meget lave iltindhold; også kvaliteten af vandet i visse flodmundinger og kystnære vandområder rammes. I den anden evaluering af miljøet i Europa, som Det Europæiske Miljøagentur har foretaget for nylig[5], anføres det dog, at vandkvaliteten disse steder synes at være i bedring, bl.a. på grund af bedre opsamling og rensning af byspildevand;

---

[3] Jf. Kommissionens rapport om gennemførelsen af Rådets direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget - 1998.

[4] Stanner, D. og Bourdeau, P., red.: *Europe's Environment - The Dobris Assessment,* Det Europæiske Miljøagentur, 1995.

[5] *Europe's Environment : The Second Assessment* - Det Europæiske Miljøagentur, 1998.

- udledninger af sygdomsfremkaldende mikroorganismer fra fækalier (bakterier, vira, parasitter) i byspildevandet vil kunne påvirke menneskers sundhed gennem forurening af de vandindtag, hvorfra der hentes vand til drikkevand, forurening af badevand og forurening af vand til opdræt af muslinger og andre skaldyr; i den rapport om badevandet, som Kommissionen offentliggjorde i maj 1998, anføres bakterier fra fækalier i byspildevandet som den vigtigste årsag til forureningen af badevandet;

- udledninger af farlige, giftige og ikke-nedbrydelige stoffer (kemiske blandinger, tungmetaller, kulbrinter m.m.) dels fra industrien, dels fra husholdningerne (rengøringsmidler, maling, opløsningsmidler m.m.) kan påvirke de levende organismer i vandet og menneskers sundhed. Rådets direktiv 76/464/EØF[6] af 4. maj 1976 indeholder regler og forskrifter vedrørende sådanne udledninger;

- spildevandet har en negativ indvirkning dels på de særlige beskyttelseszoner, der er oprettet i henhold til Rådets ændrede direktiv 79/409/EØF[7] af 2. april 1979 om bevaring af vilde fugle, dels på de naturlige habitater og de dyre- og plantearter, der er omfattet af Rådets direktiv 92/43/EØF[8] af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (Natura 2000-nettet);

- ferskvandsområder og kystnære vandområder, der er forurenet af byspildevand, mister deres æstetiske og turistmæssige værdi.

3. PRINCIPPERNE I DIREKTIVET

Formålet med direktivet er at medvirke til at afhjælpe de ovenfor nævnte former for forurening med krav om, at spildevandsudledningerne underkastes en rensning, som er afpasset efter miljøet det pågældende sted og anvendelsen af de vandområder, der skal beskyttes.

Med henblik herpå har medlemsstaterne i henhold til direktivet pligt til:

- på forhånd at fastsætte bestemmelser om og/eller give særlige godkendelser til alle udledninger i det naturlige miljø af spildevand fra rensningsanlæg for byspildevand og spildevand fra landbrugsfødevareindustrien samt tilledning af industrispildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand;

---

[6] EFT nr. L 129 af 18.5.1976, s. 23.

[7] EFT nr. L 103 af 25.4.1979, s. 1.

[8] EFT nr. L 206 af 22.7.1992, s. 7.

- at sørge for, at alle byområder med over 2000 personækvivalenter (PE)[9] bliver forsynet med systemer til opsamling og rensning af byspildevand. Hovedreglen er, at spildevand skal underkastes sekundær rensning[10], dvs. biologisk rensning. Rensningen skal dog være mere vidtgående (sekundær rensning + tertiær rensning[11]) for udledninger i de områder, der af medlemsstaterne er kortlagt som følsomme, samt i de dertil hørende afvandingsområder. Rensningen kan være mindre vidtgående (primær rensning[12]) på bestemte betingelser og efter godkendelse af Kommissionen eller Rådet, hvor det drejer sig om udledninger i kystnære vandområder eller flodmundinger, der af medlemsstaterne er kortlagt som mindre følsomme områder. Tidsfristerne for gennemførelsen af disse bestemmelser i direktivet er henholdsvis den 31. december 1998, den 31.december 2000 og den 31. december 2005. Fristen afhænger af byområdets størrelse og vandrecipientens følsomhed, således som det fremgår af tabel 1;

- at sikre, at biologisk nedbrydeligt industrispildevand fra de i direktivet anførte industrisektorer, når det ikke ledes til rensningsanlæg for byspildevand før udledning til vandrecipienten, senest den 31. december 2000 opfylder de fastsatte krav; det gælder alle virksomheder med 4000 PE eller mere;

- senest den 31. december 1998 at fastsætte generelle regler eller indføre registrerings- eller godkendelsesordninger for at sikre, at slam fra rensningsanlæg bortskaffes hensigtsmæssigt, og at der efter samme dato ikke længere sker udledning af slam i overfladevand;

- at sikre, at udledningerne af byspildevand og virkningerne heraf overvåges;

- at udarbejde programmer for gennemførelsen af direktivet og at sikre, at der hvert andet år offentliggøres situationsrapporter til underretning af offentligheden.

---

[9] En personækvivalent er en måleenhed for biologisk nedbrydelig organisk forurening, der udgør den gennemsnitlige belastning fra en sådan forurening forårsaget af én person på én dag; det er i direktivet fastsat til 60 gr BOD5 (fem døgns biokemisk iltforbrug) pr. dag.

[10] Sekundær rensning: behandling ved en proces, som almindeligvis består af biologisk rensning efterfulgt af en sekundær sedimentation, eller ved en anden tilsvarende proces.

[11] Tertiær rensning: yderligere rensning ud over den sekundære rensning for at fjerne kvælstof (nitrifikation - denitrifikation) og/eller phosphor og/eller alle andre forurenende stoffer, der indvirker på vandets kvalitet eller er af betydning for dets anvendelse: mikrobiologisk forurening, farve m.m.

[12] Primær rensning: mekanisk og/eller kemisk rensning, der består i sedimentation af suspenderet stof eller i andre tilsvarende processer.

Tabel 1: Tidsfrister[13] og rensningsformer

? Byområdets størrelse ?Type område	Under 2.000 PE	Mellem 2.000 og 10.000 PE	Mellem 10.000 og 15.000 PE	Mellem 15.000 og 150.000 PE	Over 150.000 PE
Følsomt område	Hvis opsamling 2005 passende rensning[14]	Opsamling 2005 sekundær rensning*	Opsamling 1998 mere vidtgående rensning	Opsamling 1998 mere vidtgående rensning	Opsamling 1998 mere vidtgående rensning
Normalt område[15]	Hvis opsamling 2005 passende rensning	Opsamling 2005 sekundær rensning*	Opsamling 2005 sekundær rensning	Opsamling 2000 sekundær rensning	Opsamling 2000 sekundær rensning
Mindre følsomme områder (kystnære vandområder)[16]	Hvis opsamling 2005 passende rensning	Opsamling 2005 passende rensning	Opsamling 2005 sekundær eller primær rensning	Opsamling 2000 sekundær eller primær rensning	Opsamling 2000 sekundær rensning

* passende rensning, hvis der er tale om udledning i kystnære vandområder.

Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998 om ændring af det oprindelige direktiv for så vidt angår visse af kravene i direktivets bilag I, nærmere bestemt tabel 2 i bilaget, har til formål at præcisere den del af ovenstående tabel, der vedrører kravene med hensyn til total kvælstof, især henvisning nr. 3, som tillader brug af dagsgennemsnit i stedet for årsgennemsnit for koncentrationerne af total kvælstof, idet man ønsker at undgå, at medlemsstaterne fortolker tabellen forskelligt. Dette direktiv skal være gennemført senest den 30. september 1998.

4. SITUATIONEN MED HENSYN TIL DIREKTIVETS GENNEMFØRELSE

Tabel 2 viser tidsfristerne for gennemførelsen af de forskellige elementer i direktivet, og i hvilket omfang medlemsstaterne har gennemført de vigtigste krav i første fase af direktivets gennemførelse.

---

[13] Kun årstallet er angivet i tabellen; tidsfristen er den sidste dag i det pågældende år.

[14] Passende rensning: rensning ved en sådan proces og/eller et sådant bortskaffelsessystem, at vandrecipienten efter udledningen af spildevandet kan opfylde de relevante kvalitetsmålsætninger og de relevante bestemmelser i direktiv 91/271/EØF og andre EF-direktiver.

[15] Normalt område: vandområder, der ikke er kortlagt som følsomme eller mindre følsomme.

[16] For overskuelighedens skyld er mindre følsomme områder i flodmundinger, hvor primær rensning kun accepteres for byområder med under 10 000 PE, ikke medtaget i tabellen.

Direktivet skal gennemføres i samme tempo i alle medlemsstaterne. Der er dog indrømmet undtagelser til Østrig, Finland og Sverige, som først tiltrådte Den Europæiske Union den 1. januar 1995.

De grå rubrikker i tabellen angiver, at direktivet enten ikke er gennemført, eller at det ifølge Kommissionens nuværende fortolkning ikke er gennemført i overensstemmelse med de fastsatte krav.

Tabel 2 : Direktivets gennemførelse pr. 15. juli 1998

	Gennem-førelse i retlig henseende Artikel 19	Kortlægning af følsomme områder Artikel 5	Regler for tilledning af industrispildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand Artikel 11	Regler for udledning af industri-spildevand i vandområder Artikel 13	Fremsendelse af programmet for direktivets gennemførelse Artikel 17
Tidsfrist	**30.06.1993**	**31.12.1993**	**31.12.1993**	**31.12.1993**	**30.06.1994**
Belgien	1992-1995	1992-1994	1985-1993	1992-1993	1995-1996 (ej overens.)
Danmark	1994	1994 (Art. 5, stk. 8)	1994	1994	1994
Tyskland	1992-1998	1992-1998	1992-1998	1992-1998	1994
Grækenland	1997 (ej overens.)	Nej	1997	1997	1998
Spanien	1995-1996	1998	Undersøges	Undersøges	1994
Frankrig	1994	1994	1976-1993	1976-1993	1994
Irland	1994	1994	1994	1994	1995
Italien	Nej	Nej	Nej	Nej	Nej
Luxembourg	1994	1994 (Art. 5, stk. 8)	1994	1994	1996
Nederlandene	1996	1996 (Art. 5, stk. 8)	1996	1996	1994
Østrig	1994 (ej overens.)	1996 et 1998 (ingen følsomme områder)	1959-1995	1959-1995 (ej overens.)	1996
Portugal	1997	1997	1990-1994	1990-1994	1998
Finland	1994	1994 (Art. 5, stk. 8)	1994	1994	1997
Sverige	1994	1994 (Art. 5, stk. 8)	1969-1970	1969-1995	1995
UK	1994-1996	1994-1995	1972-1991	1972-1991	1994 og 1998

4.1. Direktivets gennemførelse i national ret

I henhold til artikel 19 skulle medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 30. juni 1993, dvs. godt to år efter meddelelsestidspunktet.

I dag, fem år efter denne tidsfrist, har Italien endnu ikke gennemført direktivet. De øvrige medlemsstater har gennemført det med større eller mindre forsinkelse (jf. tabel 2). I Grækenland og Østrig er direktivet ikke gennemført i overensstemmelse med de fastsatte krav.

Kommissionen er i øjeblikket ved at undersøge, hvorvidt direktivet er korrekt gennemført i Tyskland, Sverige og Det Forenede Kongerige.

4.2. Kortlægning af følsomme (og mindre følsomme) områder

I henhold til artikel 5 skulle medlemsstaterne kortlægge de følsomme områder senest den 31. december 1993 på grundlag af de i bilag II fastsatte kriterier. Der er tale om tre kriterier :

- ferskvandsområder, flodmundinger og kystnære vandområder, der er eutrofierede[17] eller som i nær fremtid kan blive eutrofierede, hvis der ikke træffes beskyttende forantaltninger;

- fersk overfladevand beregnet til indvinding af drikkevand, som indeholder en nitratkoncentration, der er højere eller risikerer at bliver højere end 50 mg/l;

- områder, hvor der kræves yderligere rensning for at opfylde Rådets direktiver, bl.a. de i afsnit 2 i denne rapport anførte (kvaliteten af overfladevand, fiskevand, badevand og vand til skaldyrsopdræt samt bevaring af vilde fugle og naturlige habitater m.m.).

Et enkelt kriterium er tilstrækkeligt til at betegne et vandområde som følsomt.

Når et vandområde er udpeget som følsomt område, betyder det, at for alle byområder med over 10 000 PE, hvis spildevand udledes i dette område og i de dertil hørende afvandingsområder, og som bidrager til forureningen af dette område, skal der senest den 31. december 1998 være etableret kloaknet og rensningsanlæg til mere vidtgående rensning end sekundær rensning. Disse krav til rensningen gælder ikke i følsomme områder, hvor det kan dokumenteres, at den procentvise nedbringelse af den samlede mængde kvælstof og phosphor er mindst 75% for begge parametre.

Medlemsstaterne skal revidere kortlægningen af følsomme områder mindst hvert fjerde år.

I henhold til artikel 5, stk. 8, behøver en medlemsstat ikke at kortlægge følsomme områder, hvis den foretager mere vidtgående rensning i hele sit område.

Som det fremgår af tabel 2, har fem medlemsstater benyttet sig af denne mulighed: det drejer sig om Danmark, Luxembourg, Nederlandene, Finland og Sverige.

---

[17] Udsat for eutrofiering.

Syv andre medlemsstater: Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Portugal og Det Forenede Kongerige har kortlagt visse vandområder i deres område som værende følsomme områder, men har endnu ikke revideret denne første kortlægning[18]. Kommissionen er i færd med at undersøge, hvorvidt kriterierne for kortlægningen af følsomme områder er overholdt i disse syv medlemsstater.

Det skal bemærkes, at Frankrig ikke har kortlagt følsomme områder i de oversøiske departementer.

Østrig mener ikke, der findes følsomme områder på østrigsk territorium, hvilket ligeledes er ved at blive undersøgt. Grækenland og Italien har endnu ikke foretaget en formel kortlægning af følsomme områder.

Kort nr. 1 viser den nuværende situation med hensyn til denne kortlægning af følsomme områder og dertil hørende afvandingsområder[19]. De medlemsstater, der har benyttet sig af artikel 5, stk. 8, er på dette kort udelukkende vist som afvandingsområder for følsomme områder, eftersom kravene er de samme. På kortet er ikke angivet samtlige afvandingsområder i tilknytning til følsomme områder i Belgien (Vallonien), Irland, Portugal og Det Forenede Kongerige, fordi disse medlemsstater ikke har fremsendt de nødvendige oplysninger, som Kommissionen anmodede om i 1997, vedrørende disse afvandingsområder og de deri liggende byområder, hvis udledninger bidrager til forureningen af de følsomme områder.

Tabel 4, der er en oversigt over informationerne om gennemførelsesprogrammerne, viser antallet af byområder samt antallet af personækvivalenter i de følsomme områder i de enkelte medlemsstater, inklusive Grækenland, selv om denne medlemsstat ikke har kortlagt disse områder hverken formelt eller i overensstemmelse med direktivets krav.

4.3. Mindre følsomme områder

Til forskel fra kortlægningen af følsomme områder, som er obligatorisk, er kortlægningen af mindre følsomme områder en mulighed, som medlemsstaterne kan benytte sig af for visse kystnære vandområder og visse flodmundinger, der eventuelt på grund af deres morfologiske, hydrologiske eller særlige hydrauliske forhold kan modtage udledninger af byspildevand, som har været underkastet mindre vidtgående rensning end sekundær rensning (primær rensning), uden at det indvirker på miljøet.

Kun to medlemsstater har benyttet sig af denne mulighed: Det Forenede Kongerige og Portugal (jf. kort nr. 1). Det fremgår af tabel 4, at der også

---

[18] Det Forenede Kongerige meddelte i september 1998 Kommissionen, at der er kortlagt 47 nye følsomme område i England og Wales.

[19] På kortet er hverken medtaget de følsomme områder i Spanien, idet listen blev fremsendt for sent til Kommissionen (2.7.1998), eller de områder, som Det Forenede Kongerige har kortlagt som følsomme i forbindelse med revisionen.

foretages udledninger af spildevand i mindre følsomme områder i Grækenland og Spanien, selv om disse to medlemsstater endnu ikke formelt har kortlagt sådanne områder. Kommissionen er i færd med at undersøge, hvorvidt kriterierne for kortlægning af mindre følsomme områder er opfyldt.

Det skal understreges, at der skal anmodes om dispensation i alle de tilfælde, hvor der er tale om mindre vidtgående rensning før udledning af spildevand i et mindre følsomt område. Medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen grundige undersøgelser, hvoraf det fremgår, at udledningerne ikke vil påvirke miljøet negativt (artikel 6, stk. 2); det samme gælder, hvis det under særlige og helt ekstraordinære omstændigheder kan påvises, at en mere vidtgående rensning ikke vil gavne miljøet; i så fald kan der også udledes spildevand fra byområder med over 150 000 PE til mindre følsomme områder (artikel 8, stk. 5). Kommissionen skal vurdere disse undersøgelser og træffe passende foranstaltninger efter at have forelagt anmodningen for det i artikel 18 omhandlede udvalg og om nødvendigt for Rådet.

4.4. Tilledning af industrispildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand

I henhold til artikel 11 skal de ansvarlige myndigheder eller relevante organer i medlemsstaterne senest den 31. december 1993 have fastsat bestemmelser om og/eller give særlige godkendelser til tilledning af industrispildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand for at undgå negative påvirkninger af miljøet.

Sådanne udledninger af industrispildevand må ikke have skadelige virkninger for helbredet hos det personale, der arbejder ved kloaknet eller på rensningsanlæg, eller beskadige selve kloaknettene eller rensningsanlæggene eller påvirke kvaliteten af udledningen efter rensning og kvaliteten af slammet fra rensningsanlæg.

Det fremgår af tabel 2, at alle medlemsstaterne med undtagelse af Italien har truffet foranstaltninger til at gennemføre disse krav. Kommissionen er i færd med at undersøge, hvorvidt disse foranstaltninger i visse medlemsstater opfylder direktivets bestemmelser.

4.5. Udledning af industrispildevand i vandområder (artikel 13)

Artikel 13 indeholder krav om, at biologisk nedbrydeligt industrispildevand fra virksomheder i de i bilag III anførte industrisektorer (landbrugsfødevareindustrien), når det ikke ledes til rensningsanlæg for byspildevand før udledning til vandrecipienten, senest den 31. december 2000 før udledning opfylder kravene i de forudgående bestemmelser og/eller særlige godkendelser, som den ansvarlige myndighed eller det relevante organ skulle have indført senest den 31. december 1993. Det gælder samtlige udledninger fra virksomheder med 4 000 PE eller mere.

I overensstemmelse med stk. 3 i samme artikel lod Kommissionen i 1996[20] en ekstern konsulent foretage en sammenligning af de af medlemsstaterne fastsatte krav[21].

Efter at have gennemgået kravene til spildevandsudledninger i hver enkelt medlemsstat og refereret de relevante bestemmelser konkluderer konsulenten i sin undersøgelse følgende:

- Med undtagelse af Spanien følger bestemmelserne i medlemsstaterne tidsfristen den 31. december 2000.

- Kun nogle få medlemsstater tager hensyn til grænseværdien på 4 000 PE; i de fleste medlemsstater kræver loven forudgående bestemmelser og/eller særlige tilladelser for alle udledninger af industrispildevand, uanset virksomhedernes størrelse.

- Med hensyn til bestemmelsen i artikel 13, stk. 2, om, at kravene skal være afpasset efter arten af den pågældende industri, er det kun Østrig, Tyskland, Frankrig og Flandern i Belgien, der i lovgivningen opererer med forskellige udledningsnormer afhængigt af arten af industri; Det Forenede Kongerige, Finland, Irland, Nederlandene, Danmark, Sverige og Luxembourg foretrækker derimod at fastsætte udledningsnormerne individuelt for hver virksomhed og tager hensyn til princippet om den bedste disponible teknologi, når der udstedes tilladelser til at foretage udledning af spildevand. I Grækenland, Italien og Portugal er der ikke i den nationale lovgivning fastsat normer for spildevandsudledninger afhængigt af den pågældende industri, og de tilladelser, der gives, er ikke baseret på princippet om den bedste disponible teknologi. Spanien har endnu ikke afsluttet gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 13.

Kommissionens konklusion er, at 9 medlemsstater har fastsat krav i overensstemmelse med direktivets artikel 13. Den østrigske lovgivning anses ikke for at være i overensstemmelse med direktivet på dette punkt, idet den ikke dækker alle de industrisektorer, der er omfattet af direktivet. Italien har ikke gennemført direktivet. Man er i færd med at undersøge, hvordan direktivet er gennemført i Grækenland, Portugal, Belgien og Spanien.

4.6. Programmer for direktivets gennemførelse

I henhold til artikel 17 skulle medlemsstaterne senest den 31. december 1993 udarbejde programmer for direktivets gennemførelse og senest den 30. juni 1994 underrette Kommissionen om disse programmer. Den 28. juli 1993 vedtog

---

[20] I artikel 13 står der, at Kommissionen skal foretage en sådan sammenligning inden den 31. december 1994, men på grund af forsinkelserne i flere medlemsstater med hensyn til gennemførelsen af de pågældende bestemmelser kunne det ikke lade sig gøre før 1996.

[21] Undersøgelse af iværksættelsen af artikel 13 i direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand. Haskoning - december 1996.

Kommissionen en beslutning om formkrav til oplysningerne om disse programmer[22].

Medlemsstaterne skal, om nødvendigt, senest den 30. juni hvert andet år sende Kommissionen en ajourføring af disse oplysninger.

Programmet for gennemførelsen er i realiteten en plan over, hvilke investeringer hver enkelt medlemsstat er nødsaget til at foretage i kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand mellem 1993 og 2005 for at efterkomme direktivet.

Den 15. juli 1998 var det kun Italien, der endnu ikke havde fremsendt sit program for gennemførelsen; i stedet havde man blot i januar 1998 underrettet Kommissionen om situationen og projekterne i byen Milano, hvor der på nuværende tidspunkt ikke findes rensningsanlæg overhovedet, og hvor man ifølge de lokale myndigheder ikke vil være i stand til at overholde direktivets tidsfrister. Visse andre medlemsstater fremsendte deres program med flere års forsinkelse (op til fire års forsinkelse for Portugals og Grækenlands vedkommende), hvilket er årsagen til, at Kommissionen har måttet vente indtil nu med at gennemgå og evaluere de fremsendte oplysninger. Resultatet af denne gennemgang og evaluering er beskrevet nærmere i afsnit 7 i den foreliggende rapport.

Kun Det Forenede Kongerige havde i april 1998 fremsendt en ajourføring af sit program for gennemførelsen.

Belgien fremsendte et program for gennemførelsen, som ikke var i overensstemmelse med direktivet med hensyn til de fastsatte tidsfrister for etableringen af kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand i byen Bruxelles[23].

4.7. Situationsrapporter

I henhold til artikel 16 skal de relevante myndigheder eller organer hvert andet år offentliggøre en situationsrapport om bortskaffelsen af byspildevand og slam i deres område, og disse rapporter skal sendes til Kommissionen, så snart de er offentliggjort.

Hovedformålet med en sådan rapport, som kan udarbejdes for hvert enkelt område (der kan være flere rapporter fra hver enkelt medlemsstat), er at holde offentligheden løbende underrettet om situationen med hensyn til bortskaffelse af byspildevand og slam pr. en bestemt referencedato.

---

[22] Kommissionens beslutning 93/481/EØF af 28. juli 1993 om formkrav ved underretning om de nationale programmer, som er fastsat i artikel 17 i Rådets direktiv 91/271/EØF (EFT nr. L 226 af 7.9.1993, s. 23).

[23] De belgiske myndigheder meddelte, at samtlige kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand fra byen Bruxelles først ville være operationelle i 2005, selv om tidsfristen i direktivet er den 31. december 1998.

De første situationsrapporter skulle være offentliggjort senest den 30. juni 1995 og derefter hvert andet år. På nuværende tidspunkt har Kommissionen kun modtaget syv rapporter.

For at lette udarbejdelsen af disse rapporter og give Kommissionen mulighed for at sammenligne oplysningerne i dem, gav det i henhold til artikel 18 nedsatte tilsynsudvalg i 1997 en ekspertgruppe til opgave at udarbejde et forslag til, hvordan rapporten skulle udformes. Ekspertgruppen fik også til opgave at foreslå en model til et spørgeskema, som skulle oplyse Kommissionen om, hvordan der føres tilsyn med udledninger og bortskaffelse af slam, således som det er fastsat i artikel 15. Ekspertgruppen forventes at forelægge udvalget resultatet af sit arbejde ved udgangen af 1998.

Tabel 3 nedenfor viser referencedatoerne for situationsrapporterne og programmerne for gennemførelsen, tidsfristerne for offentliggørelsen og fremsendelsen til Kommissionen af situationsrapporterne samt tidsfristerne for udarbejdelsen og fremsendelsen til Kommissionen af programmerne for direktivets gennemførelse. I tabellen opereres der med samme referencedato for de to dokumenter, som for situationsrapporternes vedkommende er den dato, der er fastsat i beslutningen af 28. juli 1993 (31.12.1992). Eftersom der i artikel 17 opereres med forskellige tidsfrister for henholdsvis uarbejdelsen og fremsendelsen af programmerne, har medlemsstaterne således mulighed for at samle de to dokumenter og fremsende dem til Kommissionen på det tidspunkt, der er fastsat i artikel 16.

Tabel 3: Situationsrapporter (artikel 16) og programmer for direktivets gennemførelse (artikel 17)

Referencedato Situationen pr.	Dato for offentliggørelse og fremsendelse til Kommissionen af situationsrapporter (artikel 16)	Dato for udarbejdelse af programmet for gennemførelsen (artikel 17)	Dato for fremsendelse af programmet til Kommissionen (artikel 17)
31/12/1992	---	31/12/1993	30/06/1994
31/12/1994	30/06/1995	31/12/1995 *	30/06/1996 *
31/12/1996	30/06/1997	31/12/1997 *	30/06/1998 *
31/12/1998	30/06/1999	31/12/1999 *	30/06/2000 *
31/12/2000 etc.	30/06/2001	31/12/2001 *	30/06/2002 *

* om nødvendigt

5. OVERTRÆDELSESPROCEDURER

I henhold til artikel 169 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab kan Kommissionen indlede overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke har opfyldt de i direktivet fastsatte forpligtelser.

Der er indledt overtrædelsesprocedurer mod de medlemsstater, som ifølge Kommissionens konstateringer ikke har efterkommet direktivets krav. Den procedure, der er på det mest fremskredne stadium, er indledt mod Italien for at have undladt at gennemføre direktivet (EF-Domstolen afsagde kendelse den 12. december 1996, og Kommissionen har under henvisning til traktatens artikel 171 besluttet at afgive endnu en begrundet udtalelse).

6. GENNEMGANG OG EVALUERING AF PROGRAMMERNE FOR DIREKTIVETS GENNEMFØRELSE

De vigtigste oplysninger i de programmer om direktivets gennemførelse, der er indkommet fra de 14 medlemsstater (der er ikke modtaget oplysninger fra Italien), er gengivet i nedenstående tabeller og figurer. Det skal understreges, at samtlige tal hidrører fra medlemsstaternes egne overslag.

6.1. Antal byområder og mængden af organiske stoffer

Det fremgår af tabel 4 nedenfor, at der i de 14 medlemsstater findes 17 351 byområder med over 2 000 PE, hvilket svarer til en samlet mængde organisk stof på ca. 424 mio. PE.

Tabel 4: Antal byområder og mængden af organisk stof udtrykt i personækvivalenter (PE) — 1992-1995[24]

Medlemsstat	Befolkning (1000 indb.)	Normale områder		Følsomme områder		Mindre følsomme områder		I alt	
		a) Antal byområder	b) 1000 PE	a) Antal byområder	b) 1000 PE	a) Antal byområder	b) 1000 PE	a) Antal byområder	b) 1000 PE
Belgien	10 [illegible]	119	1 775	245	7 389	0	0	364	9 164
Danmark	5 [illegible]	0	0	382	8 393	0	0	382	8 393
Tyskland	81 [illegible]	1 172	27 397	3 650	79 143	0	0	4 822	106 540
Grækenland	10 [illegible]	169	6 189	60	2 101	86	1 913	315	10 203
Spanien	39 [illegible]	2 611	47 263	253	4 659	356	22 517	3 220	74 439
Frankrig	58 [illegible]	2 359	49 927	1 137	20 583	0	0	3 496	70 510
Irland	3 [illegible]	137	3 748	9	170	0	0	146	3 918
Luxembourg	40 [illegible]	0	0	42	914	0	0	42	914
Nederlandene	15 [illegible]	0	0	414	17 218	0	0	414	17 218
Østrig	8 [illegible]	703	18 569	0	0	0	0	703	18 569
Portugal	9 [illegible]	598	12 651	114	1 814	34	1 806	746	16 271
Finland	5 [illegible]	0	0	201	4 007	0	0	201	4 007
Sverige	8 [illegible]	0	0	454	7 496	0	0	454	7 496
UK	58 [illegible]	1 764	61 816	127	4 187	155	10 523	2 046	76 526
I alt	314 [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

Forskellene mellem den samlede mængde organisk stof udtrykt i personækvivalenter (PE) og befolkningen i medlemsstaterne skyldes primært følgende faktorer:

- ved angivelsen af mængden af organisk stof er kun medtaget befolkningen i byområder med over 2 000 PE, for hvilke der i henhold til direktivet kræves kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand, og der er således ikke medregnet byområder med under 2 000 PE og spredte bebyggelser, hvor der i højere grad opereres med individuelle rensningssystemer;

- i mængden af organisk stof fra byområder med over 2 000 PE indgår ud over mængden fra den fastboende befolkning også:

[24] Referenceåret for tallene i tabellen varierer fra 1992 til 1995 afhængigt af, hvilken medlemsstat det drejer sig om.

- mængden af organisk stof fra ikke-fastboende i form af turister[25], hotelgæster m.fl.

- mængden af industrispildevand, der tilledes kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand

- mængden af regnvand fra befæstede arealer, der ligeledes tilledes kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand.

Fordelingen af byområder og mængden af organisk stof mellem de forskellige typer udledningsområder - følsomme, normale og mindre følsomme - er baseret på medlemsstaternes egen kortlægning af områderne. For de 14 medlemsstater tilsammen udgør udledningerne i følsomme områder og dertil hørende afvandingsområder 37% af den samlede mængde organisk stof, udledningerne i mindre følsomme områder udgør 9%, og udledningerne i såkaldt normale områder udgør 54%. Denne fordeling varierer dog meget fra medlemsstat til medlemsstat.

Ud over Portugal og Det Forenede Kongerige, der formelt har kortlagt mindre følsomme områder, har Spanien og Grækenland ligeledes i deres program medtaget mindre følsomme områder, selv om de ikke formelt har kortlagt sådanne områder. Undtagelsesreglen med hensyn til mindre vidtgående rensning end sekundær rensning før udledning i mindre følsomme områder kan naturligvis kun accepteres, såfremt disse områder er formelt kortlagt.

---

[25] Kommissionen vil f.eks. undersøge, hvorfor mængden af organisk stof udtrykt i PE for Grækenlands vedkommende ikke er højere end antallet af indbyggere på trods af det store antal turister i landet.

6.2. Prognoser for udviklingen i opsamlings- og rensningskapaciteten

Tabel 5: Prognoser for udviklingen i kloaknettenes kapacitet

Medlemsstat	1992	1995	1998	2000	2005	Forøgelse	
	1000 PE	1000 PE	1000 PE	1000 PE	1000 PE	1000 PE	%
Belgien	1 721	1 721	1 810	1 898	2 201	480	28%
Danmark	12 133	12 133	12 133	12 133	12 133	0	0%
Tyskland	114 084	114 230	121 756	124 589	127 055	12 971	11%
Grækenland	7 278	7 465	8 170	8 708	8 708	1 430	20%
Spanien	35 001	41 456	52 836	62 890	74 439	**39 438**	113%
Frankrig	55 780	61 192	65 893	68 648	70 508	14 728	26%
Irland	878	1 020	1 196	3 862	3 918	3 040	**346%**
Luxembourg	914	937	969	969	969	55	6%
Nederlandene	21 780	21 780	21 780	21 780	21 780	0	0%
Østrig	16 571	16 571	17 906	18 997	19 467	2 896	17%
Portugal	9 367	9 657	13 188	16 235	16 462	7 095	76%
Finland	3 395	3 461	3 576	3 576	3 576	181	5%
Sverige	13 044	13 044	13 044	13 044	13 044	0	0%
UK	76 526	76 322	76 957	75 635	75 604	-922	-1%
I alt	**368 472**	**380 989**	**411 214**	**432 964**	**449 864**	**81 392**	**22%**

Tabel 5 er en oversigt over, hvordan medlemsstaterne har planlagt udviklingen mellem 1992 og 2005 af kapaciteten med hensyn til mængden af organisk stof i de kloaknet, der anses for at være i overensstemmelse med direktivet. De to sidste kolonner angiver forøgelsen af denne kapacitet i PE og i procent fra den oprindelige situation inden direktivets gennemførelse i 1992 og til den afsluttende situation efter direktivets gennemførelse i 2005. Det er værd at bemærke den meget store planlagte forøgelse af kapaciteten i Irland, Spanien og Portugal, hvorimod der i Danmark, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige ikke opereres med nogen forøgelse af kapaciteten, som blev anset for værende tilstrækkelig på det tidspunkt, direktivet blev vedtaget.

Som helhed skulle kapaciteten i medlemsstaternes kloaknet i 2005 være større eller på niveau med den oprindelige mængde organisk stof, bortset fra i Grækenland og Finland, hvor den vil være mindre end den mængde organisk stof, der skal opsamles og transporteres, således som det fremgår af tabel 4.

Belgien har kun givet ufuldstændige oplysninger.

---

[26] Tallene vedrører udelukkende Vallonien.

Tabel 6: Udviklingen i rensningsanlæggenes kapacitet

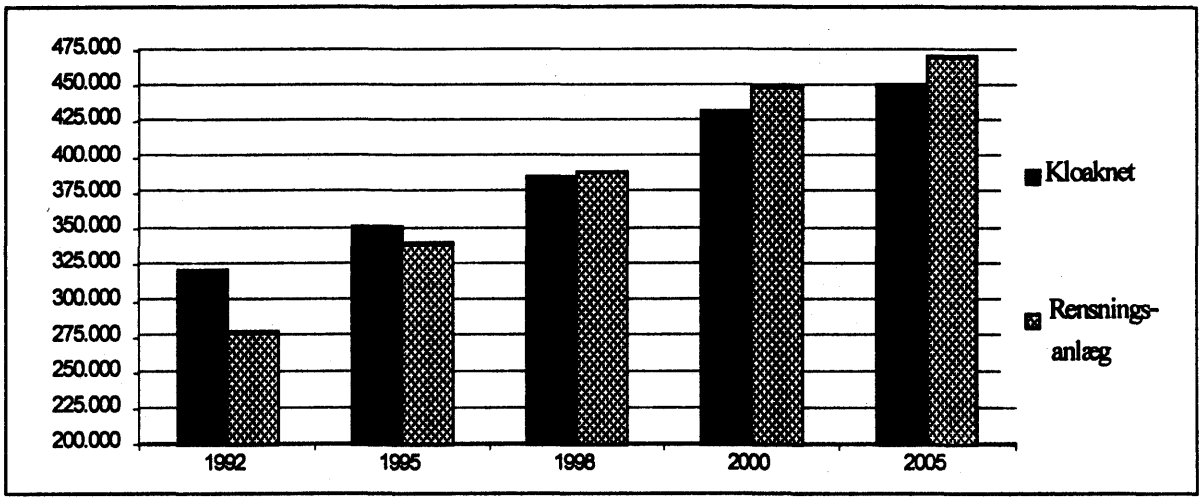
Medlemsstat	1992	1995	1998	2000	2005	Forøgelse	
	1000 PE	1000 PE	1000 PE	1000 PE	1000 PE	1000 PE	%
Belgien	5 499	6 836	7 770	8 300	9 919	4 420	80%
Danmark	5 950	9 246	9 246	9 246	9 246	3 296	55%
Tyskland	111 456	131 403	141 221	142 022	143 831	32 375	29%
Grækenland	2 058	2 785	5 028	8 624	8 637	6 579	320%
Spanien	23 872	30 152	45 713	60 862	73 754	**49 882**	209%
Frankrig	40 333	51 188	60 761	66 924	69 378	29 045	72%
Irland	483	550	698	3 641	3 810	3 327	**689%**
Luxembourg	777	808	939	948	969	192	25%
Nederlandene	21 396	21 705	22 053	22 053	22 053	657	3%
Østrig	14 413	14 413	16 945	18 864	19 467	5 054	35%
Portugal	5 731	6 660	11 194	15 873	16 387	10 656	186%
Finlandet	3 598	3 772	3 905	3 925	3 935	337	9%
Sverige	13 038	13 038	13 038	13 038	13 038	0	0%
UK	29 335	46 841	50 964	74 233	75 323	45 988	157%
I alt	**277 939**	**339 397**	**389 475**	**448 553**	**469 747**	**191 808**	**69%**

Tabel 6 ovenfor viser efter samme princip som den foregående tabel udviklingen mellem 1992 og 2005 i kapaciteten på de rensningsanlæg, der anses for at være i overensstemmelse med direktivet. Det fremgår, at den planlagte forøgelse af rensningskapaciteten er stor i samtlige medlemsstater bortset fra Nederlandene, Finland og Sverige, som angiver en meget høj kapacitet som udgangspunkt.

Kapaciteten på rensningsanlæggene skulle, når direktivet er fuldt gennemført, gøre det muligt at behandle den mængde organisk stof, som er anført i tabel 4. Det gælder dog ikke for Grækenland, hvor slutkapaciteten for rensningsanlæggene er mindre end den mængde organisk stof, der er angivet i tabel 4. For de 14 medlemsstater tilsammen er denne slutkapacitet på rensningsanlæggene mere end 10% større end mængden af organisk stof, men tallene er helt oppe på 28% i Nederlandene, 35% i Tyskland og hele 74% i Sverige.

Nedenstående figur 1 viser den planlagte udvikling i den samlede kapacitet for kloaknet og rensningsanlæg i de 14 medlemsstater tilsammen. Kapaciteten i kloaknettene skal forøges med 22% i løbet af de 13 år, direktivets gennemførelse varer, mens kapaciteten på rensningsanlæggene skal forøges med 69%.

Figur 1: Planlagt forøgelse af kloaknets og rensningsanlægs kapacitet (1000 PE)

6.3. Bortskaffelse af slam fra rensningsanlæg

Ved rensningen af byspildevand fremkommer der slam.

Tabel 7 og figur 2 viser den mængde slam, der forventes produceret i takt med direktivets gennemførelse, samt den planlagte bortskaffelse af dette slam.

For samtlige 13 medlemsstater, der har afgivet oplysninger, skulle mængden af slam således stige fra 5,5 mio. tons tørstof i 1992 til 8,3 mio. tons i 2005. Det er værd af bemærke, at en stigende del af slammet forventes genanvendt i landbruget og til spredning på jorder, og en stigende del skal forbrændes, mens en stadig mindre del skal deponeres. Den mængde slam, der skal genanvendes, skulle i løbet af hele gennemførelsesperioden udgøre 53% af den samlede mængde producerede slam.

Generelt finder Kommissionen, at der bør tilskyndes til genanvendelse af slammet, fordi det udgør en varig løsning under forudsætning af, at kvaliteten af det genanvendte slam er forenelig med målsætningerne om at beskytte folkesundheden og bevare miljøet.

I Spanien, Irland og Det Forenede Kongerige udledes der slam i overfladevand. Spanien har til hensigt at fortsætte med denne form for udledning også efter 1998, hvilket strider imod direktivet.

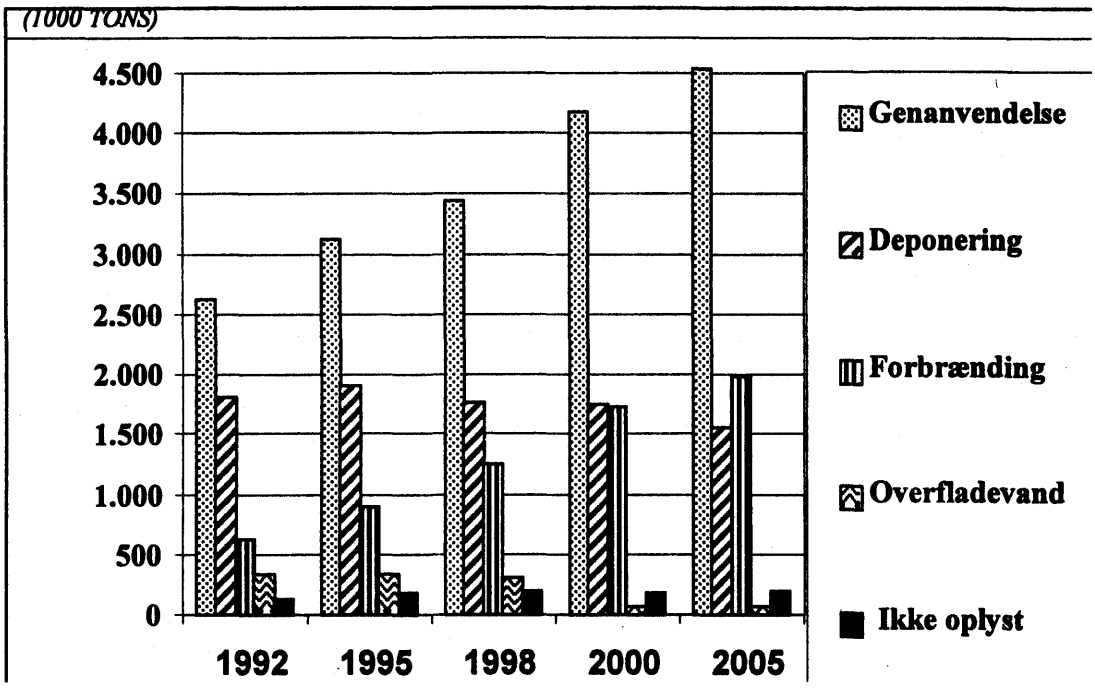
Tabel 7: Prognoser for bortskaffelsen af slam fra rensningsanlæg (i 1000 tons tørstof om året)[27]

År	Bortskaf.	B	DK	D	GR	E	F	IRL	L	NL	A	P	FIN	UK	Total
	Udled.	-	-	-	-	38	-	14	-	-	-	-	-	282	334
	Genanv.	17	110	1 018	1	275	402	4	5	134	63	38	87	472	2 626
1992	Depon.	34	25	846	65	180	131	16	4	177	58	75	63	130	1 804
	Forbræn.	–	40	274	-	35	110	–	-	12	66	–	-	90	627
	i.o.	8	-	70	-	-	-	3	-	1	3	13	-	24	122
	I alt	59	175	2 208	66	528	643	37	9	324	190	126	150	998	5 513
	Udled.	-	-	-	-	54	-	15	-	-	-	-	-	267	336
	Genanv.	22	120	1 151	1	390	489	7	7	95	63	44	86	648	3 123
1995	Depon.	39	25	857	65	257	114	14	3	192	58	88	72	114	1 898
	Forbræn.	–	40	411	-	50	161	–	-	56	66	–	-	110	894
	i.o.	17	-	93	-	-	-	4	-	23	3	15	-	19	174
	I alt	78	185	2 512	66	751	764	40	10	366	190	147	158	1 158	6 425
	Udled.	-	-	-	-	57	-	-	-	-	-	-	-	240	297
	Genanv.	33	125	1 270	4	410	572	25	9	100	68	74	85	672	3 447
1998	Depon.	37	25	744	82	268	92	17	1	108	58	147	65	118	1 762
	Forbræn.	11	50	558	-	52	214	–	3	150	66	–	-	144	1 248
	i.o.	32	-	89	-	-	–	1	-	23	4	25	-	19	193
	I alt	113	200	2 661	86	787	878	43	13	381	196	246	150	1 193	6 947
	Udled.	-	-	-	-	57	-	-	-	-	-	-	-	-	57
	Genanv.	40	125	1 334	6	578	640	65	9	110	68	104	90	1 014	4 183
2000	Depon.	43	25	608	90	360	71	35	1	68	58	209	60	111	1 739
	Forbræn.	11	50	732	-	74	269	-	3	200	66	–	-	326	1 731
	i.o.	37	-	62	-	-	-	-	-	23	4	35	-	19	198
	I alt	131	200	2 736	96	1 069	980	100	13	401	196	348	150	1.470	7 890
	Udled.	-	-	-	-	57	-	-	-	-	-	-	-	-	57
	Genanv.	47	125	1 391	7	589	765	84	9	110	68	108	115	1 118	4 536
2005	Depon.	40	25	500	92	367	–	29	1	68	58	215	45	114	1 554
	Forbræn.	14	50	838	-	75	407	-	4	200	65	–	-	332	1 985
	i.o.	58	-	58	-	-	-	-	-	23	4	36	-	19	198
	I alt	159	200	2 787	99	1 088	1 172	113	14	401	195	359	160	1 583	8 330

Bortskaf. = Bortskaffelse
Udled. = Udledning i overfladevand
Genanv. = Genanvendelse i landbruget og til spredning på jorder
Depon. = Deponering
Forbræn. = Forbrænding
i.o. = Ikke oplyst

[27] Sverige har ikke afgivet oplysninger om bortskaffelsen af slam.

Figur 2: **Bortskaffelse af slam (i 1000 tons tørstof om året)**

6.4. Overslag over investeringer

Tabel 8: Overslag over investeringer 1993-2005 i kloaknet og rensningsanlæg (i mia. ECU — 1994-1995-priser[28])

Medlemsstat	1993 - 2000			2001 - 2005			1993 - 2005		
	Kloak-net	Rensnings-anlæg	I alt	Kloak-net	Rensnings-anlæg	I alt	Kloak-net	Rensnings-anlæg	I alt
Belgien	1,01	1,40	2,41	0,75	0,74	1,49	1,77	2,14	**3,90**
Danmark	1,30	1,30	2,60	1,10	0,40	1,50	2,40	1,70	**4,10**
Tyskland	25,89	24,66	50,55	9,41	4,21	13,62	35,30	28,87	**64,17**
Grækenland	0,44	0,73	1,17	-	-	-	0,44	0,73	**1,17**
Spanien	3,68	4,90	8,58	1,03	1,26	2,29	4,70	6,15	**10,87**
Frankrig	4,94	3,74	8,68	3,08	0,28	3,36	8,02	4,02	**12,04**
Irland	0,34	0,79	1,13	0,15	0,35	0,50	0,49	1,14	**1,63**
Luxembourg	0,00	0,25	0,25	0,00	0,02	0,02	0,00	0,27	**0,27**
Nederlandene	1,10	1,83	2,93	0,00	0,00	0,00	1,10	1,83	**2,93**
Østrig	5,20	1,42	6,62	2,47	0,70	3,17	7,67	2,12	**9,80**
Portugal	1,41	0,87	2,28	0,04	0,07	0,11	1,46	0,94	**2,40**
Finland	0,65	0,37	1,02	0,35	0,18	0,53	1,00	0,55	**1,55**
Sverige	1,00	1,20	2,20	0,40	0,30	0,70	1,40	1,50	**2,90**
UK	1,47	7,20	8,67	1,31	2,55	3,86	2,78	9,74	**12,53**
I alt	48,4	50,6	99,0						

* Grækenland har ikke oplyst tal for perioden 1993-2000.

Tabel 8 og figur 3 viser de investeringer, medlemsstaterne har planlagt for at efterkomme direktivet. De samlede investeringer beløber sig til 130 mia. ECU, hvoraf 53% er afsat til kloaknet og 47% til rensningsanlæg.

Tyskland alene opererer med investeringer for 49% af det samlede beløb[29].

Fordelingen af investeringerne mellem kloaknet og rensning varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat. Kloaknettene tegner sig for over 50% af de samlede investeringer i Danmark, Tyskland, Frankrig, Østrig, Portugal og Finland. De

---

[28] 1996-1997-priser for Det Forenede Kongerige.

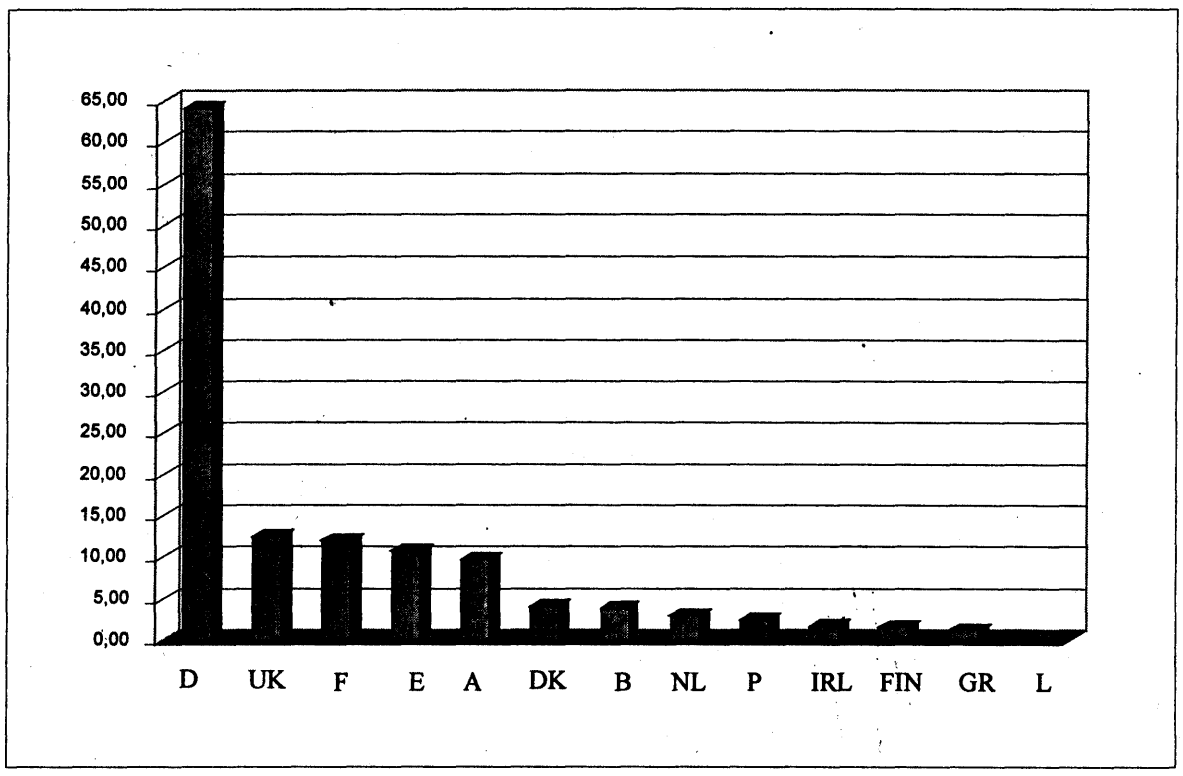
[29] De store investeringsudgifter i Tyskland skyldes, at der skal foretages omfattende udbedringer af kloaknettene og rensningsanlæggene, bl.a. i det tidligere Østtyskland, at der er behov for vidtgående rensning (tertiær rensning) i størsteparten af landet for at bekæmpe eutrofieringen i Nordsøen og Østersøen, at der i vidt omfang må tages højde for overløb som følge af voldsomme regnskyl, og at prisen på både materialer og arbejdskraft er høj i Tyskland.

repræsenterer kun 22% af investeringerne i Det Forenede Kongerige, og Luxembourg har slet ikke planlagt investeringer i kloaknet.

De vigtigste faktorer i relation til overslagene over de nødvendige investeringer er følgende:

- kloaknets og rensningsanlægs oprindelige stand før direktivets ikrafttræden
- nødvendige udbedringer af kloaknettet for at kunne transportere alt det spildevand, der skal renses, til rensningsanlæggene, forhindre lækager og begrænse forureningen af vandrecipienterne som følge af overløb ved voldsomme regnskyl
- de nødvendige udbedringer af rensningsanlæg for at kunne rense byspildevandet på det af direktivet krævede niveau, afhængigt af byområdernes størrelse og vandrecipienternes følsomhed samt under hensyntagen til overløb ved voldsomme regnskyl.
- særlige problemer i relation til placering, urbanisering, klima m.m.
- prisen på arbejdskraft og materialer.

Figur 3: Overslag over investeringer i perioden 1993-2005 (i mia. ECU — 1994-1995-priser[30])

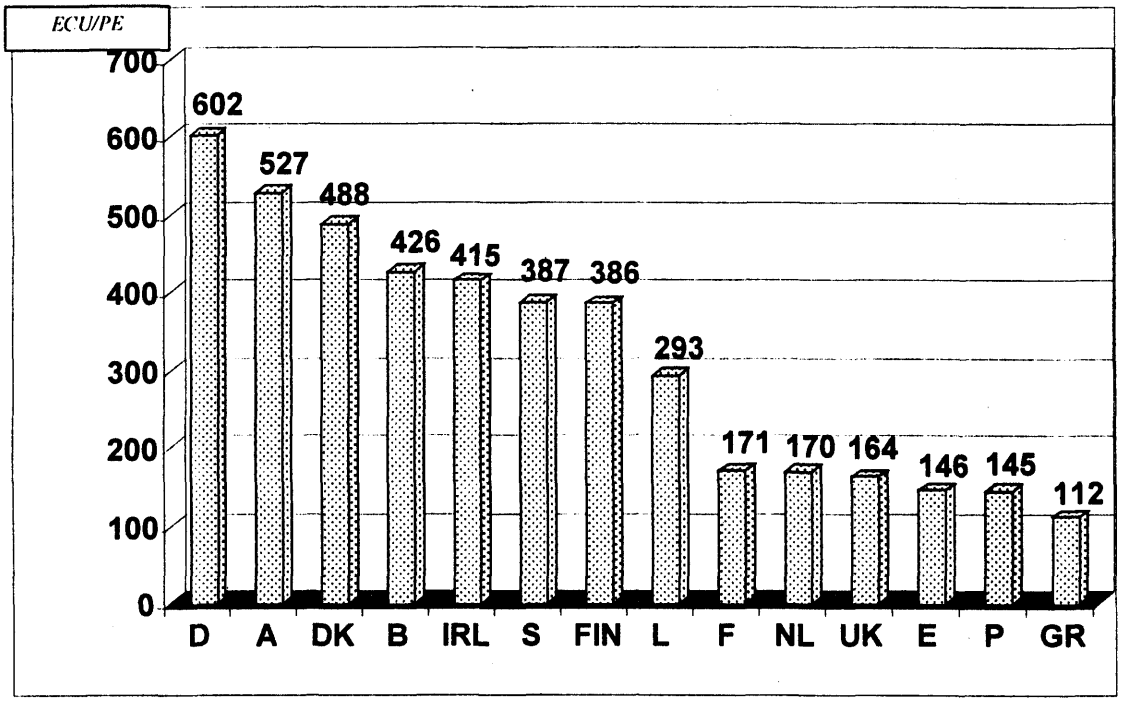
[30] 1996-1997-priser for Det Forenede Kongerige.

Figur 4 viser investeringerne pr. personækvivalent i hver enkelt medlemsstat. Beløbet varierer fra 112 ECU pr. PE i Grækenland til 602 ECU pr. PE i Tyskland. Gennemsnitsprisen i de 14 medlemsstater tilsammen er 307 ECU pr. PE. Hvis man for overskuelighedens skyld forestiller sig en ensartet fordeling af disse investeringer på gennemførelsesperiodens 13 år, udgør de gennemsnitlige investeringsomkostninger i faste 1994-1995-priser 23,6 ECU om året pr. personækvivalent, hvilket med et gennemsnitligt årligt forbrug på 55 m^3 vand pr. privat forbruger svarer til en gennemsnitlig investeringsomkostning eksklusive finansielle omkostninger og afskrivninger på ca. 0,43 ECU pr. m^3 vand.

Figur 4 viser, at en gruppe på syv medlemsstater bestående af Tyskland, Østrig, Danmark, Belgien, Irland, Sverige og Finland ligger klart over dette gennemsnit, mens en anden gruppe på seks medlemsstater bestående af Frankrig, Nederlandene, Det Forenede Kongerige, Spanien, Portugal og Grækenland ligger klart under.

Det skal understreges, at der til disse investeringer kan ydes EF-bistand fra strukturfondene og Samhørighedsfonden. Specielt for Samhørighedsfondens vedkommende har planlagte og gennemførte investeringer i miljøsektoren i relation til direktivet i perioden 1995-1999 fortrinsstilling. Det anslås f.eks., at næsten 30% af de samlede planlagte investeringer i Spanien skal samfinansieres af Samhørighedsfonden i denne periode.

Figur 4: Overslag over investeringer pr. personækvivalent

7. DE NÆSTE TIDSFRISTER OG KOMMISSIONENS OPGAVER

De næste tidsfrister for medlemsstaterne i relation til gennemførelsen og anvendelsen af direktivet er følgende: (i kronologisk orden):

- den 30. september 1998: tidsfrist for gennemførelsen af Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998 om ændring af Rådets direktiv 91/271/EØF;

- den 31. december 1998: tidsfrist for anvendelsen af direktivet for så vidt angår opsamling og rensning af byspildevand fra byområder med mere end 10 000 personækvivalenter, der udledes i afvandingsområder for følsomme områder (artikel 3 og 5);

- den 31. december 1998: tidsfrist for fastsættelse af generelle regler for eller registrering eller godkendelse af udledning af slam fra rensningsanlæg (artikel 14, stk. 2);

- den 31. december 1998: tidsfrist for ophør med udledning af slam fra rensningsanlæg i overfladevand;

- den 30. juni 1999: tidsfrist for offentliggørelse af og fremsendelse til Kommissionen af situationsrapporter (artikel 16), derefter hvert andet år;

- den 30. juni 2000: tidsfrist for fremsendelse og om nødvendigt ajourføring af programmet for direktivets gennemførelse (artikel 17), derefter hvert andet år;

- den 31. december 2000: tidsfrist for anvendelse af direktivet, for så vidt angår opsamling og rensning af byspildevand, der hidrører fra byområder med over 15 000 PE, og som ikke udledes i afvandingsområder for følsomme områder (artikel 3, 4 og 6);

- den 31. december 2000: tidsfrist for anvendelsen af direktivet, for så vidt angår biologisk nedbrydeligt industrispildevand, som hidrører fra virksomheder, der falder ind under de i bilag III anførte industrisektorer, og som ikke ledes til rensningsanlæg for byspildevand (artikel 13);

- den 31. december 2005: tidsfrist for anvendelse af direktivet, for så vidt angår opsamling og rensning af byspildevand fra byområder, der er mindre end de ovenfor nævnte (artikel 3, 4, 6 og 7).

Ud over denne tidsplan for de fremtidige krav skal desuden nævnes det løbende krav om overvågning af udledninger, vandrecipienter og bortskaffelse af slam (artikel 15) samt kravet om hvert fjerde år at revidere fortegnelsen over følsomme og mindre følsomme områder (artikel 5 og 6).

Kommissionen har for sig eget vedkommende fastlagt følgende som værende de vigtigste opgaver i de næste to år, for så vidt angår tilsynet med direktivets iværksættelse:

- videreførelse af undersøgelsen af, hvorvidt direktivet er gennemført i medlemsstaterne i overensstemmelse med de fastsatte krav

- videreførelse af evalueringen af medlemsstaternes kortlægning af følsomme og mindre følsomme områder

- anmodning om oplysninger om net og anlæg og om overvågning af udledninger, vandrecipienter og bordskaffelse af slam i overensstemmelse med de ovenfor anførte tidsfrister for direktivets anvendelse samt evaluering af disse oplysninger i samordning med Det Europæiske Miljøagentur

- kontrol af, at de projekter, hvortil der ydes EF-støtte, er i overensstemmelse med direktivet

- evaluering af situationsrapporterne fra medlemsstaterne og ajourføringerne af programmerne for gennemførelsen samt offentliggørelse af en sammenfattende rapport hvert andet år (den næste i 2000) i samordning med Det Europæiske Miljøagentur

- behandling af eventuelle ansøgninger om dispensation

- iværksættelse og videreførelse af overtrædelsesprocedurer, såfremt direktivets bestemmelser ikke efterkommes

- afholdelse af mindst ét møde om året i det udvalg, der skal føre tilsyn med direktivets anvendelse, og som er nedsat i henhold til artikel 18.

8. KONKLUSION

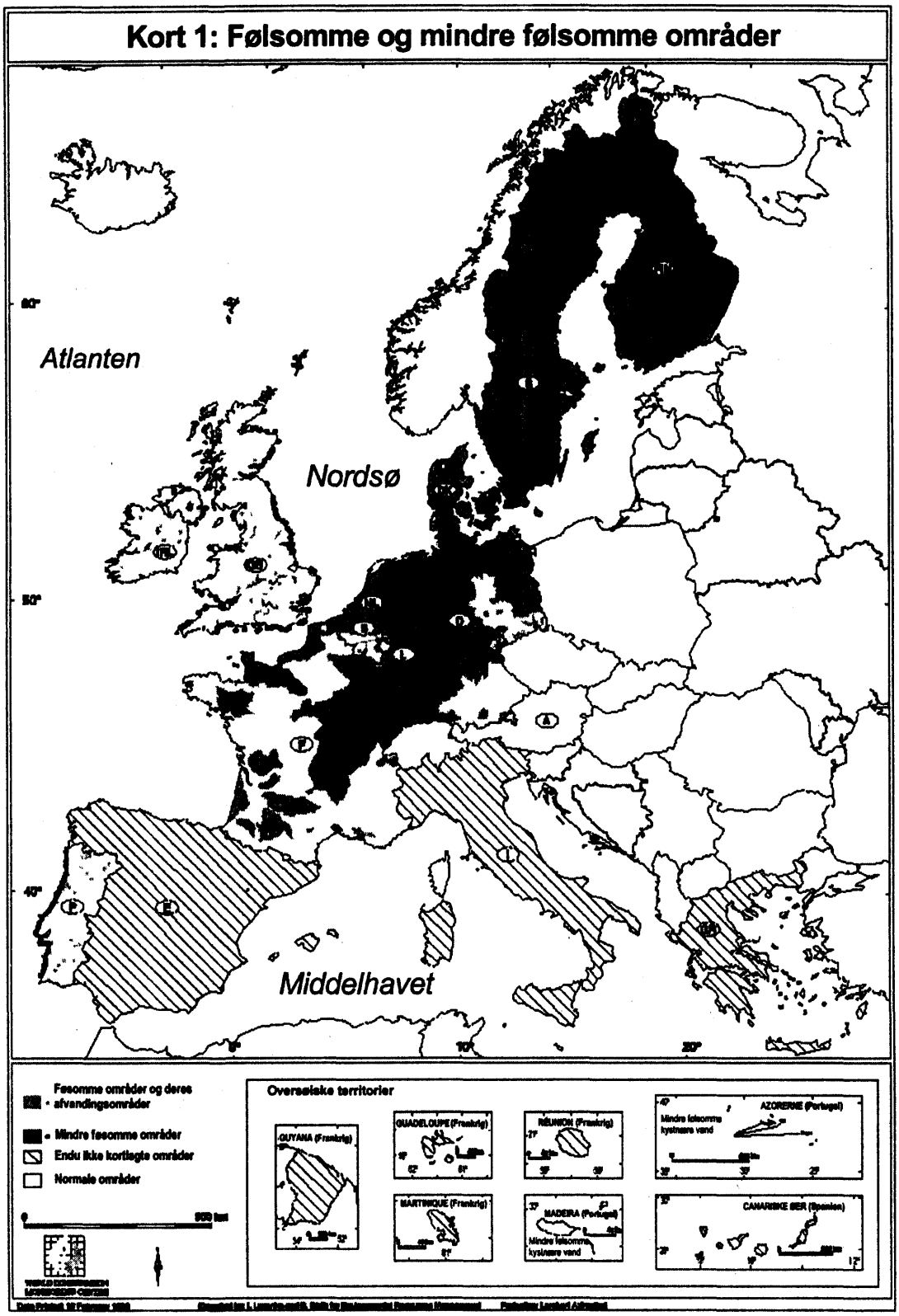
Med undtagelse af Italien har medlemsstaterne gennemført direktivet om byspildevand i den nationale ret og har udarbejdet et program for direktivets gennemførelse, i visse tilfælde dog med betydelige forsinkelser. Der er indledt overtrædelsesprocedurer mod visse medlemsstater for ikke at opfylde kravene med hensyn til direktivets gennemførelse i den nationale ret, programmet for gennemførelsen eller kortlægning af følsomme områder. Kommissionen er i færd med at foretage andre evalueringer for at kontrollere, hvorvidt gennemførelsesbestemmelserne og kortlægningen af følsomme og mindre følsomme områder er i overensstemmelse med de fastsatte krav.

De programmer for direktivets gennemførelse, der er indkommet fra 14 medlemsstater, viser, at det som helhed skulle være muligt at overholde de kommende tidsfrister for direktivets anvendelse i de ca. 17 351 berørte byområder, der repræsenterer en mængde organisk stof på 424 mio. personækvivalenter; heri er ikke medregnet byområder i Italien. Til dato er det kun Belgien (byen Bruxelles) og Italien (byen Milano), der har meddelt, at de ikke er i stand til at overholde de i direktivet fastsatte tidsfrister. Disse programmer, der omfatter ganske betydelige investeringer (130 mia. ECU for de 14 medlemsstater), er udtryk for medlemsstaternes vilje til at foretage en markant forbedring af opsamlingen og rensningen af byspildevand med det formål at forbedre kvaliteten af vandmiljøerne for at beskytte folkesundheden og det samlede miljø.

På baggrund heraf finder Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at foreslå en revision af direktivet.

Kommissionen vil allerede i 1999 kontrollere, om de planer, der er indeholdt i programmerne om direktivets gennemførelse, realiseres, bl.a. med hensyn til kloaknet og rensningsanlæg for byområder med over 10 000 personækvivalenter i afvandingsområder for følsomme områder og med hensyn til bortskaffelse af slam fra rensningsanlæg.

9. KORT NR. 1 : FØLSOMME OG MINDRE FØLSOMME OMRÅDER

ISSN 0254-1459

KOM(98) 775 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **14 15 01 17**

Katalognummer : CB-CO-98-775-DA-C

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg

29